

Het Boek Daniël - Nummer honderdvierenzeventig

Profetische Inzichten en Goddelijke Openbaringen: Het Begrijpen van Daniëls Visioen en de Gevolgen Ervan voor de Laatste Dagen

Jeff Pippenger
2024-04-04

Wanneer wij de derde proxy-oorlog behandelen, voorgesteld in de verzen dertien tot en met vijftien, zullen wij ons herinneren wat aan deze verzen voorafgegaan is. In hoofdstuk tien ontvangt Daniël zijn laatste visioen, en daarbij wordt hij aangemerkt als iemand die zowel de innerlijke als de uiterlijke profetische visioenen begrijpt. Het Hebreeuwse woord „dabar”, dat „woord” betekent, is vertaald als „zaak”. In hoofdstuk negen, toen Gabriël kwam om Daniël het visioen van de twee duizend driehonderd dagen te doen begrijpen, werd het Hebreeuwse woord „dabar” vertaald als „aangelegenheid”.

Ja, terwijl ik nog sprak in het gebed, raakte de man Gabriël, die ik in het begin in het gezicht gezien had, mij aan, snel vliegende, omstreeks de tijd van het avondoffer. En hij onderrichtte mij, sprak met mij en zei: O Daniël, nu ben ik uitgegaan om u inzicht en verstand te geven. Bij het begin van uw smeekbeden is het woord uitgegaan, en ik ben gekomen om het u bekend te maken; want gij zijt zeer bemind. Versta dan de zaak en let op het gezicht. Daniël 9:21–23.

Toen Gabriël Daniël opdroeg „de zaak te verstaan en het gezicht te overwegen”, werd het Hebreeuwse woord „biyn” zowel met „verstaan” als met „overwegen” vertaald. Het woord betekent mentaal scheiden. Gabriël gaf Daniël te kennen dat hij in gedachten een scheiding moest aanbrengen tussen de „dabar”, vertaald als „zaak”, en de „mareh”, vertaald als „gezicht”. Om de uitleg te begrijpen die Gabriël aan Daniël gaf aangaande de profetie van tweeduizend driehonderd jaar, moest Daniël het onderscheid onderkennen tussen het profetische gezicht dat als de „zaak” wordt voorgesteld en het profetische „mareh”-gezicht. De „zaak”, namelijk de „dabar”, met de betekenis van woord, stelt de uitwendige lijn van profetie voor, en het „mareh”-gezicht stelt de inwendige lijn van profetie voor.

In Daniël hoofdstuk tien is de eerste waarheid die aan de student van de profetie wordt geopenbaard, dat Daniël Gods volk in de laatste dagen vertegenwoordigt, dat zowel de innerlijke als de uiterlijke lijnen van de profetie begrijpt.

In het derde jaar van Kores, de koning van Perzië, werd aan Daniël, wiens naam Beltsazar genoemd werd, een zaak geopenbaard; en die zaak was waar, maar de vastgestelde tijd was lang; en hij begreep de zaak en had inzicht in het gezicht. Daniël 10:1.

Het „woord” is het Hebreeuwse woord „dabar”, en het „gezicht” is het „mareh”-gezicht. Als profetie vertegenwoordigt Daniël Gods volk van de laatste dagen, waarvan de volmaakte vervulling de honderd vierenveertigduizend is. Het derde jaar van Cyrus plaatst Daniël in de hervormingslijn

die begon ten tijde van het einde in 1989. In „die dagen”, die de geschiedenis van 1989 tot de spoedig komende zondagwet in de Verenigde Staten vertegenwoordigen, was Daniël drie weken in rouw. In de hervormingslijn van de honderd vierenveertigduizend markeert de periode van rouw de drieënhalve dag waarin de twee getuigen van Openbaring hoofdstuk elf dood op de straat liggen. De straat van die grote stad van Sodom en Egypte, waar ook onze Heere werd gekruisigd, is tevens Ezechiëls dal van dode, dorre beenderen.

In hoofdstuk tien wordt Daniël veranderd naar het beeld van Christus en driemaal aangeraakt, voorafgaand aan Gabriëls uitleg van het gezicht dat Daniël zag. Het gezicht bracht een scheiding teweeg tussen twee klassen van aanbidders. Het eeuwige evangelie brengt altijd twee klassen van aanbidders voort. Daniël vertegenwoordigde de klasse van aanbidders die wordt voorgesteld als de honderdvierenveertigduizend, in tegenstelling tot de klasse die in vrees voor het gezicht vluchtte.

Vóór hoofdstuk tien kwam Gabriël driemaal tot Daniël om een visioen uit te leggen. Hij legde de visioenen van de hoofdstukken zeven en acht uit, die de koninkrijken van de Bijbelse profetie afbeeldde, zowel in hun politieke manifestatie (hoofdstuk zeven) als in hun religieuze manifestatie (hoofdstuk acht). Vervolgens legde Gabriël in hoofdstuk negen de profetie van tweeduizend driehonderd jaar uit. In hoofdstuk tien komt Gabriël om de uitleg te voltooien die in hoofdstuk negen onvoltooid was gebleven, en om Daniël de uitleg te geven van het visioen dat de twee klassen van aanbidders voortbracht. Eerst geeft Gabriël Daniël in vers veertien een algemeen overzicht van het visioen.

Nu ben ik gekomen om u te doen verstaan wat uw volk in de laatste dagen zal overkomen; want het gezicht betreft nog vele dagen. Daniël 10:14.

Het visioen van Christus, dat twee klassen van aanbidders voortbracht, stelt voor wat Gods volk in de laatste dagen zal overkomen. De uitleg van hoofdstukken zeven en acht was een uitleg van de geschiedenis die werd voorgesteld door de opkomst en ondergang van de koninkrijken van de Bijbelse profetie, respectievelijk geïllustreerd door roofdieren en dieren van het heiligdom. De uitleg van hoofdstuk negen was een gedetailleerde uiteenzetting van de verschillende profetische perioden die binnen de profetie van tweeduizend driehonderd jaar worden voorgesteld. Op de een of andere wijze stelde het visioen van de verheerlijkte Christus in hoofdstuk tien voor wat Gods volk in de laatste dagen zal overkomen. Voordat Gabriël begint met de gedetailleerde schets van de geschiedenis, die de uitleg is van het visioen van de verheerlijkte Christus, herinnert hij Daniël eraan dat hij Daniël reeds heeft megedeeld wat de uitleg voorstelt.

Toen zei hij: Weet gij waarom ik tot u gekomen ben? Nu zal ik terugkeren om te strijden tegen de vorst van Perzië; en wanneer ik zal zijn heengegaan, zie, dan zal de vorst van Griekenland komen. Daniël 10:20.

Gabriël herinnert Daniël eraan dat hij Daniël in vers veertien had gezegd dat hij was gekomen om Daniël te doen verstaan wat Gods volk in de laatste dagen zal overkomen, en hij verwachtte dat Daniël de volgende uiteenzetting van de profetische geschiedenis in dat verband zou plaatsen. Daniël had vanaf de eerste dag waarop hij begon te treuren een specifiek inzicht gezocht.

Toen zei hij tot mij: Vrees niet, Daniël; want vanaf de eerste dag dat gij uw hart erop gezet had om inzicht te verkrijgen en u te verootmoedigen voor het aangezicht van uw God, zijn uw woorden gehoord, en om uw woorden ben ik gekomen. Maar de vorst van het koninkrijk van Perzië stond mij eenentwintig dagen tegen; maar zie, Michaël, een van de voornaamste vorsten, kwam om mij te helpen; en ik bleef daar bij de koningen van Perzië. Daniël 10:12, 13.

Na Daniëls drie weken van rouw zag hij het visioen van Christus, dat profetisch overeenkwam met het visioen van Christus dat Johannes op Patmos had aanschouwd.

Niemand minder dan de Zoon van God verscheen aan Daniël. Deze beschrijving is overeenkomstig die welke door Johannes werd gegeven toen Christus aan hem werd geopenbaard op het eiland Patmos. Onze Heer komt nu met een andere hemelse boodschapper om Daniël te onderrichten aangaande wat in de laatste dagen zou plaatsvinden. Deze kennis werd aan Daniël gegeven en onder inspiratie voor ons opgetekend, over wie het einde der eeuwen gekomen is.

„De grote waarheden die door de Verlosser der wereld zijn geopenbaard, zijn bestemd voor hen die naar de waarheid zoeken als naar verborgen schatten. Daniël was een bejaard man. Zijn leven was doorgebracht te midden van de bekoringen van een heidens hof, zijn geest belast met de aangelegenheden van een groot rijk; toch wendt hij zich van dit alles af om zijn ziel voor God te verootmoedigen en kennis te zoeken van de voornemens van de Allerhoogste. En als antwoord op zijn smekingen werd licht uit de hemelse voorhoven meegedeeld ten behoeve van hen die in de laatste dagen zouden leven. Met welke ernst behoren wij dan God te zoeken, opdat Hij ons verstand opene om de waarheden te begrijpen die vanuit de Hemel tot ons zijn gebracht.

‘En ik, Daniël, zag alleen het gezicht; want de mannen die bij mij waren, zagen het gezicht niet; maar een grote beving viel op hen, zodat zij vluchtten om zich te verbergen.... En er bleef geen kracht in mij over; want mijn schoonheid werd in mij veranderd in verderf, en ik behield geen kracht.’ Zodanig zal de ervaring zijn van ieder die waarlijk geheiligd is. Hoe duidelijker hun inzicht in de grootheid, heerlijkheid en volmaaktheid van Christus is, des te levendiger zullen zij hun eigen zwakheid en onvolmaaktheid zien. Zij zullen geenszins geneigd zijn een zondeloos karakter voor zich op te eisen; wat in henzelf juist en schoon is gebleken, zal, in tegenstelling tot de reinheid en heerlijkheid van Christus, slechts onwaardig en verderfelijk schijnen. Het is wanneer mensen van God gescheiden zijn, wanneer zij zeer onduidelijke voorstellingen van Christus hebben, dat zij zeggen: ‘Ik ben zondeloos; ik ben geheiligd.’

“Gabriël verscheen toen aan de profeet en sprak hem aldus aan: ‘O Daniël, gij zeer geliefde man, versta de woorden die ik tot u spreek, en sta rechtop; want tot u ben ik nu gezonden. En toen hij dit woord tot mij gesproken had, stond ik bevende op. Toen zeide hij tot mij: Vrees niet, Daniël; want vanaf de eerste dag dat gij uw hart erop gezet hebt om inzicht te verkrijgen en uzelf voor uw God te verootmoedigen, zijn uw woorden gehoord, en om uw woorden ben ik gekomen.’”

“Welk een grote eer werd Daniël bewezen door de Majesteit des hemels! Hij troost Zijn bevende dienstknecht en verzekert hem dat zijn gebed in de hemel was gehoord, en dat, als

antwoord op die vurige smeekbede, de engel Gabriël was gezonden om het hart van de Perzische koning te beïnvloeden. De vorst had zich gedurende de drie weken waarin Daniël vastte en bad, verzet tegen de indrukken van de Geest van God; maar de Vorst des hemelscharen, de aartsengel Michaël, werd gezonden om het hart van de hardnekkige koning te bewegen tot een besliste handeling ter beantwoording van het gebed van Daniël.

“En toen hij zulke woorden tot mij gesproken had, wendde ik mijn aangezicht ter aarde, en ik werd stom. En zie, iemand, gelijk de gelijkenis der mensenkinderen, raakte mijn lippen aan.... En hij zeide: Gij, zeer beminde man, vrees niet; vrede zij u; wees sterk, ja, wees sterk. En toen hij tot mij gesproken had, werd ik gesterkt, en ik zeide: Mijn heer spreke; want gij hebt mij gesterkt.’ Zo groot was de goddelijke heerlijkheid die aan Daniël geopenbaard werd, dat hij de aanblik niet kon verdragen. Toen bedekte de boodschapper des Hemels de glans van zijn tegenwoordigheid en verscheen aan de profeet als ‘iemand, gelijk de gelijkenis der mensenkinderen.’ Door zijn goddelijke kracht sterkte hij deze man van rechtschapenheid en geloof, opdat hij de boodschap zou kunnen aanhoren die hem van God gezonden was.

“Daniël was een toegewijde dienaar van de Allerhoogste. Zijn lange leven was vervuld van edele daden van dienst voor zijn Meester. Zijn zuiverheid van karakter en onwankelbare trouw worden slechts geëvenaard door zijn nederigheid van hart en zijn berouw voor God. Wij herhalen: Het leven van Daniël is een geïnspireerde illustratie van ware heiliging.” Review and Herald, 8 februari 1881.

Daniël's ervaring in hoofdstuk tien vertegenwoordigt Gods volk in de laatste dagen, dat evenals Daniël en Johannes de Openbaring van Jezus Christus verstaat. De sleutel om Daniël in de profetische geschiedenis te plaatsen waarin zijn ervaring zich bevindt, berust op het feit dat hij in rouw verkeerde en dat Michaël aan het einde van de eenentwintig dagen werd gezonden. In het eerste vers vermeldt Daniël dat hij inzicht had in zowel de innerlijke als de uiterlijke gezichten van de profetie. Vóór de eenentwintig dagen had Daniël een onvolledig begrip van de twee gezichten, maar met de uitleg van Gabriël begrijpt Daniël ten volle het “woord” en het “gezicht” als onderscheiden openbaringen.

‘Toen de tijd naderde waarop de zeventigjarige gevangenschap zou eindigen, werd Daniël's geest diep bewogen door de profetieën van Jeremia. Hij zag dat de tijd nabij was waarin God zijn uitverkoren volk opnieuw op de proef zou stellen; en met vasten, verootmoediging en gebed smeekte hij de God des hemels ten behoeve van Israël, met deze woorden: “O Heere, grote en geduchte God, Die het verbond en de barmhartigheid houdt voor hen die Hem liefhebben en voor hen die zijn geboden onderhouden”; wij hebben gezondigd, en ongerechtigheid bedreven, en goddeloos gehandeld, en zijn weerspannig geweest, ja, door af te wijken van uw inzettingen en van uw verordeningen; ook hebben wij niet geluisterd naar uw knechten, de profeten, die in uw Naam gesproken hebben tot onze koningen, onze vorsten en onze vaders, en tot al het volk van het land.’

“Let op deze woorden. Daniël verkondigt niet zijn eigen trouw voor het aangezicht van de Heer. In plaats van aanspraak te maken op reinheid en heiligheid, vereenzelvigd hij zich met de waarlijk zondigen van Israël. De wijsheid die God hem schonk, was de wijsheid van de wijzen der wereld evenzeer te boven als het licht van de zon, die op de middaghemel schijnt, helderder

is dan de zwakste ster. Overdenk echter het gebed dat over de lippen komt van deze man, die zo hoog door de hemel werd begunstigd. In diepe verootmoediging, met tranen en met verscheuring van het hart, pleit hij voor zichzelf en voor zijn volk. Hij legt zijn ziel open voor God, belijdt zijn eigen verdorvenheid en erkent de grootheid en majesteit van de Heer.”

“Welke ernst en vurigheid kenmerken zijn smekingen! Hij komt God steeds nader en nader. De hand van het geloof wordt omhooggestrekt om de nimmer falende beloften van de Allerhoogste te grijpen. Zijn ziel worstelt in doodsangst. En hij heeft het bewijs dat zijn gebed verhoord wordt. Hij voelt dat de overwinning de zijne is. Indien wij als volk zouden bidden zoals Daniël bad, en worstelen zoals hij worstelde, terwijl wij onze zielen voor God verootmoedigen, zouden wij even duidelijke antwoorden op onze smeekbeden ontvangen als aan Daniël werden geschonken. Hoor hoe hij zijn zaak voor het hof des Hemels bepleit:

“O mijn God, neig Uw oor en hoor; open Uw ogen en aanschouw onze verwoestingen en de stad die naar Uw naam genoemd is; want wij leggen onze smekingen niet voor Uw aangezicht neer om onze gerechtigheden, maar om Uw grote barmhartigheden. O Heere, hoor; O Heere, vergeef; O Heere, merk op en doe het; stel niet uit, om Uwszelfs wil, o mijn God; want Uw stad en Uw volk zijn naar Uw naam genoemd. En terwijl ik sprak en bad, en mijn zonde en de zonde van mijn volk beleed, ... raakte de man Gabriël, die ik in het begin in het gezicht gezien had, mij aan, nadat hij snel komen aanvliegen was, omstreeks de tijd van het avondoffer.”

“Terwijl Daniëls gebed opsteeg, kwam de engel Gabriël vanuit de hemelse hoven snel nederdalen om hem mee te delen dat zijn smekingen gehoord en verhoord zijn. Deze machtige engel was opgedragen hem bekwaamheid en inzicht te verlenen,—om voor hem de verborgenheden van toekomstige eeuwen te ontsluiten. Zo werd Daniël, terwijl hij ernstig trachtte de waarheid te kennen en te verstaan, in gemeenschap gebracht met de door de hemel afgevaardigde boodschapper.

„De man Gods bad niet om een opwelling van blij gevoel, maar om kennis van de goddelijke wil. En hij verlangde naar deze kennis niet slechts voor zichzelf, maar voor zijn volk. Zijn grote last gold Israël, dat in de striktste zin de wet van God niet onderhield. Hij erkent dat al hun rampspoeden over hen gekomen zijn ten gevolge van hun overtredingen van die heilige wet. Hij zegt: ‘Wij hebben gezondigd, wij hebben goddeloos gehandeld.... Want om onze zonden en om de ongerechtigheden van onze vaders zijn Jeruzalem en uw volk tot een smaad geworden voor allen die rondom ons zijn.’ Zij hadden hun eigen, heilige karakter als Gods uitverkoren volk verloren. ‘Nu dan, o onze God, hoor het gebed van uw knecht en zijn smekingen, en doe uw aangezicht lichten over uw heiligdom, dat verwoest is.’ Daniels hart wendt zich met intens verlangen tot het verwoeste heiligdom van God. Hij weet dat de voorspoed ervan alleen hersteld kan worden wanneer Israël berouw zal hebben over zijn overtredingen van Gods wet en ootmoedig, getrouw en gehoorzaam zal worden.

Als antwoord op zijn smeking ontving Daniël niet alleen het licht en de waarheid die hij en zijn volk het meest nodig hadden, maar ook een blik op de grote gebeurtenissen van de toekomst, zelfs tot aan de komst van de Verlosser der wereld. Zij die beweren geheiligd te zijn, terwijl zij geen verlangen hebben de Schriften te onderzoeken of in gebed met God te worstelen om tot een helderder begrip van de Bijbelse waarheid te komen, weten niet wat ware heiliging is.

Allen die met het hart het Woord van God geloven, zullen hongeren en dorsten naar kennis van Zijn wil. God is de oorsprong van de waarheid. Hij verlicht het verduisterde verstand en geeft het menselijk denken kracht om de waarheden die Hij heeft geopenbaard te vatten en te begrijpen.

‘Daniël sprak met God. De hemel werd voor hem geopend. Maar de hoge eerbewijzen die hem werden verleend, waren het gevolg van vernedering en ernstig zoeken. Hij dacht niet, zoals velen in deze tijd, dat het er niet toe doet wat wij geloven, als wij slechts oprecht zijn en Jezus liefhebben. Ware liefde tot Jezus zal leiden tot het nauwgezetste en ernstigste onderzoek naar wat waarheid is. Christus bad dat zijn discipelen door de waarheid geheiligd mochten worden. Wie te traag is om met zorg en gebed naar de waarheid te zoeken, zal eraan worden overgelaten dwalingen te aanvaarden die tot het verderf van zijn ziel zullen blijken te zijn.’

“Ten tijde van Gabriëls bezoek was de profeet Daniël niet in staat verdere onderrichting te ontvangen; maar enkele jaren later zette hij zich, verlangend meer te weten van onderwerpen die nog niet volledig waren verklaard, opnieuw ertoe om licht en wijsheid van God te zoeken. ‘In die dagen bedreef ik, Daniël, drie volle weken rouw. Ik at geen smakelijk brood, noch kwam vlees of wijn in mijn mond, noch zalfde ik mij in het geheel niet.... Toen hief ik mijn ogen op en zag, en zie, een zekere man, met linnen bekleed, wiens lendenen omgord waren met fijn goud van Ufaz. Ook zijn lichaam was als turkoois, en zijn aangezicht als de verschijning van de bliksem, en zijn ogen als vurige fakkels, en zijn armen en zijn voeten als de glans van gepolijst koper, en de stem van zijn woorden als het geluid van een menigte.’”

“Niemand minder dan de Zoon van God verscheen aan Daniël. Deze beschrijving is gelijk aan die welke door Johannes werd gegeven toen Christus aan hem werd geopenbaard op het eiland Patmos. Onze Heere komt nu met een andere hemelse boodschapper om Daniël te onderwijzen aangaande wat in de laatste dagen zou plaatsvinden. Deze kennis werd aan Daniël gegeven en door inspiratie voor ons opgetekend, over wie de einden der wereld gekomen zijn.” Review and Herald, 8 februari 1881.

De uitleg die Gabriël, „de gedelegeerde boodschapper van de hemel”, aan Daniël bracht, was de voltooiing van de uitleg die hij in hoofdstuk negen aan Daniël was begonnen te geven. De methodologie van „regel op regel” vereist dat wij de uitleg en de daarmee samenhangende omstandigheden van zowel hoofdstuk negen als hoofdstuk tien met elkaar in overeenstemming brengen, teneinde de profetische voorstelling recht te verdelen. Het is in deze uitleg dat de visioenen van de rivieren Ulai en Hiddekel samenkomen.

Daniël had uit de boeken van Jeremia en Mozes begrepen dat de verlossing van Gods volk nabij was. Daarmee vertegenwoordigt Daniël Gods volk van de laatste dagen, dat begrijpt dat de uiteindelijke verlossing van Gods volk nabij is. Dat volk van de laatste dagen zal erkennen dat het geestelijk verstrooid is geweest, voorgesteld door Daniël, die verstrooid was in de slavernij van de zeventigjarige ballingschap in Babylon. Vervolgens zullen zij begrijpen dat zij, evenals Daniël, de reactie op hun verstrooide toestand moeten openbaren die overeenstemt met het geneesmiddel dat wordt voorgesteld door de „zeven tijden” van Leviticus, hoofdstuk zesentwintig.

Wanneer de ervaring van nederigheid die door Daniël wordt voorgesteld, en die wordt vereist door het geneesmiddel dat in Leviticus zesentwintig wordt uiteengezet, in de laatste dagen wordt geopenbaard, zal Gods volk van de laatste dagen gedurende een bepaalde tijd hebben gerouwd. Die periode eindigt wanneer Michaël, de aartsengel, neerdaalt.

Wij zullen deze studie in het volgende artikel voortzetten.

En gij zult omkomen onder de heidenen, en het land uwer vijanden zal u verteren. En wie van u overblijven, zullen wegwijnen in hun ongerechtigheid in de landen uwer vijanden; en ook in de ongerechtigheden hunner vadersen zullen zij met hen wegwijnen. Indien zij dan hun ongerechtigheid belijden, en de ongerechtigheid hunner vadersen, met hun overtreding waarmee zij tegen Mij overtreden hebben, en ook dat zij Mij tegengegaan zijn; en dat ook Ik hun tegengegaan ben en hen in het land hunner vijanden gebracht heb; indien dan hun onbesneden hart vernederd wordt, en zij dan de straf voor hun ongerechtigheid aanvaarden: dan zal Ik gedenken aan Mijn verbond met Jakob, en ook aan Mijn verbond met Izak, en ook aan Mijn verbond met Abraham zal Ik gedenken; en Ik zal het land gedenken. Ook zal het land door hen verlaten zijn, en het zal zijn sabbatten genieten, terwijl het woest ligt zonder hen; en zij zullen de straf voor hun ongerechtigheid aanvaarden, omdat, ja, omdat zij Mijn verordeningen veracht hebben, en omdat hun ziel een afkeer had van Mijn inzettingen. Maar zelfs dan, wanneer zij in het land hunner vijanden zijn, zal Ik hen niet verwerpen, noch van hen walgen, om hen geheel te verdelgen en Mijn verbond met hen te verbreken; want Ik ben de HEERE, hun God. Maar Ik zal om hunnentwil gedenken aan het verbond hunner voorouders, die Ik uit het land Egypte heb uitgeleid voor de ogen der heidenen, opdat Ik hun tot een God zou zijn: Ik ben de HEERE. Leviticus 26:38–45.